

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty ve věci žalobkyně: **Gumárny Zubří, akciová společnost**, Hamerská 9, Zubří, zastoupená advokátem Mgr. Markem Svojanovským, Dvorek 16, Laškov, proti žalovanému: **Státní úřad inspekce práce**, Kolářská 451/13, Opava, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 12. 2024, čj. 7815/1.30/24-5, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 21. 1. 2026, čj. 65 Ad 3/2025-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k jejím rukám do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Oblastní inspektorát práce pro Jihomoravský kraj a Zlínský kraj rozhodl o ručení žalobkyně (*stěžovatelka*) za pokutu uloženou společností DesktopStar s.r.o. a OVS Logistics s.r.o. za přešůpek podle § 140 odst. 1 písm. e) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti. Podstata přešůpku spočívala v umožnění výkonu nelegální práce cizincem bez platného oprávnění. Ručení stěžovatelky odůvodnil správní orgán tím, že z uvedené nelegální práce profitovala (§ 141a odst. 1 zákona o zaměstnanosti).

[2] Proti rozhodnutí o ručení se stěžovatelka odvolala ke Státnímu úřadu inspekce práce (*žalovaný*), který její odvolání zamítl v záhlaví označeným rozhodnutím. Následnou žalobu stěžovatelky zamítl nyní napadeným rozsudkem Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci.

[3] Stěžovatelka napadá rozsudek krajského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., tedy pro nezákonnost spočívající v nesprávném právním posouzení, vady řízení a nepřezkoumatelnost. Uvádí, že mezi týmiž stranami už byl veden obdobný spor před správními soudy, v němž nakonec NSS rozhodl rozsudkem ze dne 22. 12. 2023,

čj. 3 Ads 261/2022-27. První námitka stěžovatelky v posuzované věci směřuje proti absenci vymezení rozdílu náležité a nenáležité péče. Od dodržení standardu obezřetnosti subjektu se přitom odvíjí případný vznik ručení. Rovněž nebylo zodpovězeno, zda lze rozhodnout o ručení pouze k části uložené pokuty. Stěžovatelka rozsáhle polemizuje se závěry rozsudku 3 Ads 261/2022-27 a tvrdí, že zákon neumožňuje dělení pokuty. Zdejší soud uvedeným rozsudkem překročil své pravomoci, jelikož dotvářel právo, což mu nenáleží, a krajský soud se neměl závěry NSS řídit. Stěžovatelka namítá rovněž procesní pochybení správního orgánu prvního stupně, které spočívalo v neprovedení navržených výslechů svědků. Proto navrhuje, aby NSS rozsudek zrušil.

[4] Žalovaný ve vyjádření upozorňuje, že kasační stížnost neobsahuje polemiku se závěry napadeného rozsudku a jedná se o pouhé zestručnění či dokonce doslovné převzetí žalobní argumentace. S uvedenými námitkami se přitom krajský soud již vypořádal v napadeném rozsudku. Proto žalovaný navrhuje kasační stížnost odmítnout pro nepřipustnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[5] NSS již v minulosti opakovaně uvedl, že nepřipustná je taková kasační stížnost, která se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nepřipustné jsou dle judikatury zdejšího soudu rovněž takové kasační stížnosti, které neobsahují žádnou skutečnou polemiku se závěry krajského soudu obsaženými v napadeném rozsudku. Kasační stížnost je totiž opravným prostředkem proti pravomocnému rozsudku krajského soudu ve správním soudnictví, čemuž musí odpovídat také formulace kasační argumentace. Kasační stížnosti, které uvedené požadavky nesplňovaly, již NSS v minulosti odmítl a vysvětlil, proč není v takových případech nutné vyzývat účastníka k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe (např. usnesení ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS).

[6] Po prostudování kasační stížnosti a srovnání jejího obsahu se žalobou dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost doslovně přebírá žalobní argumentaci (maximálně s drobnými formulačními úpravami) a nad rámec žalobní argumentace neobsahuje žádnou skutečnou polemiku se závěry krajského soudu, který se přitom se všemi žalobními body vypořádal v napadeném rozsudku.

[7] Úvodem stěžovatelka namítá chybné vymezení okolností, za nichž měla a mohla zjistit, že společnosti DesktopStar a OVS Logistics umožňují výkon nelegální práce (část II, odst. 3-5 kasační stížnosti). Totožnou argumentaci obsahuje též část II, odst. 1 žaloby. Kasační stížnost dále brojí proti nezákonnému rozdělení pokuty za účelem ručení pouze za její část. Uvedená pasáž stížnosti obsahuje rovněž polemiku se závěry rozsudku 3 Ads 261/2022-27 a vyjádření přesvědčení, že se žalovaný neměl tímto rozsudkem řídit (část II, odst. 6-16). Také tyto odstavce odpovídají obsahu správní žaloby (část II, odst. 2-8). Dvě dílčí námitky směřují proti pochybení zákonodárce při transponování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES (o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí), proti nezákonnému postupu NSS při výkladu této směrnice (část II, odst. 9-11) a proti procesním pochybením správního orgánu při dokazování, jelikož neprovedl stěžovatelkou navrhované svědecké výpovědi, které byly pro posouzení věci stěžejní (část II, odst. 17-19). Zmíněné námitky opět doslovně vychází ze žaloby, konkrétně z části II, bodů 4 a 9.

[8] Stěžovatelka tedy v kasační stížnosti uplatňuje totožné námitky jako ve správní žalobě, přičemž argumentaci směřuje primárně vůči postupu žalovaného či samotným

pokračování

závěrům NSS v rozsudku 3 Ads 261/2022-27. Kromě obecného konstatování pochybení krajského soudu však nikterak nepolemizuje se závěry napadeného rozsudku – neuplatňuje námitky proti tomu, jak s uvedenou judikaturou krajský soud nakládal, neidentifikuje tvrzená pochybení soudu při posouzení namítaných procesních vad či vypořádání argumentace evropskou směrnicí. Rozdíl mezi správní žalobou a kasační stížností spočívá téměř výhradně ve změně struktury odstavců a pár formulačních úpravách textu. Krajský soud se přitom se všemi uplatněnými námitkami vypořádal v napadeném rozsudku (body 10-22), což však stěžovatelka v kasační stížnosti zcela pominula.

[9] NSS proto uzavírá, že kasační stížnost neobsahuje skutečnou polemiku s rozsudkem krajského soudu, který stěžovatelka napadla. Jak již uvedl výše, taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Směřuje totiž proti jiným důvodům než vymezeným v § 103 s. ř. s. NSS proto kasační stížnost odmítl. Dodává, že ze stejného důvodu odmítl kasační stížnost stejné stěžovatelky usnesením ze dne 26. 2. 2026, čj. 10 Ads 7/2026-32.

[10] Byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.). Současně platí, že byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí ze svého účtu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto NSS stěžovatelce vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. dubna 2026

Vojtěch Šimíček
předseda senátu